

обрекълъ покорностъ и послушаніе; но императорътъ, като не го е повѣрвалъ, пратилъ отгорѣ му еначелника си Константина Диогена. Владиславъ газъ са былъ накаралъ да отнеме отъ Гръкоримлятъ Драче, но тукъ, въ единъ отчаянъ бой, злѣ са ранилъ и падналъ мъртавъ (1018).

Императоръ Василій, щомъ са извѣсти за смъртъна българския царь, тутакси нахълта съ войска България, а останалый безъ глава народъ, като знаеше що да прави, неволно са предаваше на пріятеля, който цѣлы тридесетъ години го неостада си отдѣхне отъ боѣве. Тогазъ славныйтъ адъ Перникъ, който са управяше отъ Воеводата акра, принуденъ бѣше да са предаде; съ него и угы 55 градища припознахъ византійската власть, то Пелагонія, Моравище, Липенъ и Струмица, най-гнѣ минжхъ въ рѣцѣтъ на Византійцытъ. Тѣй пакъ старото българско царство слѣдъ 30-годишенъ оравъ бой съ императора Василія отъ 986—1019, то сѣществува 340 години, отъ които 258 е было истіянска държава, а другытъ — идолопоклонска.

§ 31. Троентъ характеръ на третія періодъ отъ Исторіята ни.

Първа отличителна черта на този періодъ отъ естественната исторія е тѣзи, че прѣзъ него веке утвърдѣва христіанството въ България и са основа българска черква която става, тѣй да речемъ, алище за народа и разсадникъ на просвѣщеніето.

И дѣйствително, ный видѣхмы че *Борисъ* или *горисъ* въ 861 год. пріе христовата вѣра, която ко-по-малко и сичкытъ му поданници пріехъ, а ввожданъето на христіанството проникнхъ и просвѣщеніето у българския народъ. Главны дѣйцы на са сѣ были двама братя Българы отъ Солунъ, *риллъ* и *Методій*, които покрѣстихъ народа, като